Сторінка Робітничого Запомогового Товариства

ШЕСТА КОНВЕНЦІЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

До всіх відділів і членства Роб. Запомогового Товариства.

Дорогі Товариші й Товаришки!

Оцим повідомляємо Вас, що Головний Заряд РЗТ вирішив на свому останньому засіданні, 20-го листопада 1929 року, що **Шеста Конвенція Робітничого Запомогового Товариства відбудеться в понеділок, вівторок і середу, 17., 18. і 19. лютого 1930 року, в салі Українського Робітничого Дому у Вінніпегу,** з слідуючою програмою:

1. Відкриття Конвенції.
2. Вибір верифікаційної комісії, провірення уповноважень делеґатів і звіт комісії.
3. Вибір президії і секретарів Конвенції.
4. Звіт Головного Заряду.
5. Звіт секретаря-скарбника Головного Заряду.
6. Звіт контрольної комісії Головного Заряду.
7. Звіти делеґатів про положення відділів на місцях.
8. Вибір комісій: контрольної, статутової, орґанізаційної, освітньої, пресової, приютової і просьб та скарг.
9. Засідання комісій.
10. Звіти і предложення комісій, дискусії над ними і ухвали
11. Справа відкриття приюту-сиротинця.
12. Всякі ухвали на добро орґанізації.
13. Вибір Головного Заряду.
14. Закриття Конвенції.

Всякі пропозиції, суґестії, просьби, скарги й зажалення до Конвенції, як також уповноваження делеґатів, проситься присилати на письмі на адресу секретаря-скарбника Головного Заряду, найпізніше на два тижні **перед Конвенцією.**

Пригадується всім Відділам і членству слідуючі постанови статута РЗТ, що дотичать вибору делеґатів на Конвенцію:

§ 65. Кожний Відділ РЗТ має право вислати на Конвенцію одного делеґата від 50, або і меншого числа членів; кожний Відділ, що числить більше як 50 членів, має право вислати по одному додатковому делеґатові за кожних 50 членів, або за більшу часть того числа членів.

§ 66. Делеґатом на Конвенцію може бути кожний член РЗТ, котрий сповнив всі обовязки супроти РЗТ і Відділу і був без перерви що найменше 6 (шість) місяців членом Робітничого Запомогового Товариства. Щойно засновані відділи мають право і повинні також вислати свої делеґатів.

§ 67. Делеґатом на Конвенцію РЗТ не може бути той, котрий не сповнив всіх своїх обовязків супроти РЗТ і Відділу, котрий не вміє ні читати, ні писати, або котрий є урядником у другій запомоговій орґанізації.

Відділи й членство за далеко віддалені від місця Конвенції можуть в порозумінню, коли цего бажають, посилати делеґатів спільно, щоб заощадити на коштах подорожі делеґатів. Кожний делеґат повинен бути приготований дати точний звіт про життя, розвиток, успіхи та недостачі свого відділу або також того, від якого він має мандат.

Головний Заряд закликає всі Відділи і членство завчасу обговорити всі справи й предложення, що виринали підчас праці нашої орґанізації в останньому році і які треба вирішити на 6-ій Конвенції і подати на письмі свої вирішення під увагу Конвенції. В цей спосіб допоможемо успіхові Конвенції і дальшому розвиткові нашої орґанізації.

З товариським привітом,

За Головний Заряд Робітничого Запомогового Т-ва:

С. Хвалібога, голова. **О. Хоміцький, секретар.**

Ставайте членами Робітничого Запомогового Товариства! Приєднуйте більше робітників до цієї корисної робітництву масової орґанізації! Не чекайте завтрішнього дня, коли вже може бути запізно. Сотки робітників нині жаліють, що не стали членами цеї орґанізації, коли мали до цего нагоду! То чому-ж ви отягаєтеся?

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНСТВА РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

Дорогі Товариші і Товаришки!

На останньому засіданні Головного Заряду переглянено відповідді відділів на квестіонар в справі приюту-сиротинця. Хоча не всі відділи дали відповідь на квестіонар, то все таки з тих відповідей, які є зараз на руках, нараховується 18 дітей, яких можна-б забрати до сиротинця, а трох дорослих членів, яких можна-б примістити в приюті.

Головний Заряд, застановляючись зараз над справою відкриття приюту-сиротинця, руководився тими обставинами, які склались в цьому році. Загальне безробіття було і зараз далі зростає, а на землі коло будинків приютових не вродило в цьому році добре, тому якщо прийшлося-б приют-сиротинець відкрити, то відразу треба б купувати все необхідне до їди, бо своїх запасів через неврожай немає. Отже Головний Заряд рішив відкриття приюту - сиротинця відложити для обговорення і остаточного вирішення на Шестій Конвенції, яка відбудеться в місяці лютім 1930 року.

Другою справою в звязку з приютом - сиротинцем є оподаткування членів за цей рік, яке ще не всі члени зложили. Про цю справу припоминалось вже всім нашим відділам та членству кілька разів, але все безуспішно, бо є ще в нас такі члени, що з плаченням цего оподаткування отягаються, думають, що їх обминє. Головний Заряд рішив повідомити всіх тих членів, що так приютове, як і конвенційне оподаткування мусить бути зложене до кінця цего року тому, що ці оподаткування зобовязують всіх членів однаково і не може бути такого, щоб одні члени його складали, а инші ні. Далі повідомляється заряди відділів про те, що Головний Заряд рішив щоб секретар-скарбник не приняв за місяць січень місячних вкладок від тих членів, що затягнули приютове оподаткування до того часу, доки всі оподаткування не будуть вирівнані.

Новоприняті члени в цьому році підлягають приютовому оподаткуванню також, але залежно від того, коли такі члени зістали приняті до орґанізації. Коли член принятий від січня або лютого, то складає повне оподаткування за цей рік, чотири долари; коли принятий від березня, квітня або травня, то платить за три квартали, почавши від другого кварталу; коли принятий від червня, липня або серпня, то платить за два квартали, почавши від третого кварталу; коли-ж принятий від вересня, жовтня або листопада, то платить тільки за один четвертий квартал.

Зараз членам, які були приняті до орґанізації 1923 року, кінчаються їхні членські книжечки видані в тому ж часі. Тому, щоб виписати книжечки нові, секретарі відділів повинні подати їхні числа членських книжечок до Головного Заряду, а кожний такий член, якому потрібна вже членська книжечка має зложити за неї 25 центів. Подані числа членських книжечок і належитість за них, кожний секретар-скарбник має вислати до Головного Заряду.

З товариським привітом,

За Головний Заряд Робітничого Запомогового Товариства

Ст. Хвалібога, Ом. Хоміцький,
голова. секр.-скарб.

ЯК ВОНИ ДУМАЮТЬ ПОШТУДЕРУВАТИ.

Часом добре є прислухуватися до розмови робітників, які не належать до ніякої робітничої орґанізації, а головно тоді, коли до їхнього гуртка прилучиться бувший член нашої орґанізації, якому сіла муха на ніс і він опинився поза її рядами.

Я маю на думці тих членів Р.З.Т., які, вступаючи до нього, руководилися особистими користями, тобто думали в нечесний спосіб використати свою орґанізацію, але коли показалось, що такі їхні солодкі мрії не могли здійснитися, виступили з неї і зараз других намовляють, щоб не вступали до Р.З.Т., бо зараз на це невигідний час.

Всім відомо, що Р.З.Т. купило прекрасні будинки на приют і сиротинець і треба їх оплатити. Длятого Пята Конвенція Р.З.Т. винесла рішення, що кожний член має заплатити 4 долари річно спеціяльного оподаткування, щоб тим способом сплатити як найскорше довг на згаданих будинках і не платити великих процентів.

І от деякі члени цеї орґанізації, які вимагають, щоб вона сповняла свої обовязки зглядом них, а які не мають найменшої охоти сповняти тих обовязків, що їх наложує орґанізація на всіх членів і для добра всіх членів, спротивилися рішенню Пятої Конвенції і відмовилися платити спеціяльного оподаткування на приют. Таким чином перестали вони бути членами і говорять зараз, що на другий рік вступлять до орґанізації як нові члени і не будуть потребувати платити того спеціяльного оподаткування.

У своїх видумках ці бувші члени помиляються, коли думають, що в такий спосіб можна буде перехитрити нашу орґанізацію. Легко вступити з орґанізації, але трудніше вступити до неї наново, бо знайдуться такі товариші, які запитають їх про причини їхнього виступу, а тоді не легко буде таким штудерантам викрутитися. Минулись вже ті часи, коли до орґанізації Р.З.Т. принималося кожного, не звертаючи багато уваги на те, хто він є, де він був і що він робив. Зараз справа мається цілком інакше. Від нового члена вимагається, щоб він виказався своєю минувшістю і тим, як він відносився до робітничих орґанізацій, а що на це відповідять наші хитруни, бувші члени Р.З.Т.? Вас запитають чому ви лишили орґанізацію, а коли ви схочете викручуватися сіном, то найдуться такі члени, які повідомлять заряд місцевого відділу або навіть і головний заряд про причини вашого виступу з орґанізації.

Тому даремна ваша надія, що вам вдасться перехитрити нашу орґанізацію. Коли-б ви були свідомими і чесними членами своєї робітничої орґанізації, то не виступали-б були з неї лиш длятого, що вона наложила пару доларів спеціяльного оподаткування ради того, щоб сплатити довг на приюті. Бо цей приют, це один з найкращих здобутків нашої орґанізації. Він має дати приміщення нашим безпомічним і безпритульним членам і членкиням та сиротам, якими не буде кому заопікуватися.

Член Р.З.Т.

Вейн, Алта.

Не забувайте про пресовий фонд української робітничої преси в Канаді!

ВСТРОЇЛИ ПРАЩАЛЬНУ ВЕЧІРКУ.

Старанним відділів робітничих орґанізацій в Савт Поркюпайн, Онт., було встроєно дня 27. жовтня пращальну забаву з нагоди виїзду нашого учителя тов. Бончара до іншої місцевости. Товариськи жін відділу ТУРФДім постаралися о смачні перекуски, за що їм належиться щира подяка.

Точно в 3 год. пополудни товариші й товаришки позасідали за столи. Веселі й бадьорі розмовляють, як одна родина. Всі однакові, всі рівні і всі за одним довгим столом, а голова забави усе дивиться, чи не бракує де чого на столі.

Вчасі тієї забави промовив перший голова. Він в коротці переповів, яку працю виконував тов. учитель через час побуту між нами, та одночасно зазначив, що тов. багато праці доложив, щоб піднести діточу орхестру на вищий степень, чого він й дійшов. Сьогоднішня орхестра складається з усякого рода інструментів. Вкінці тов. голова, висловивши признання тов. Бончарові, одночасно попращав товариша, бажаючи йому найкращих успіхів в його орґанізаційній праці.

Другою з ряду пращала тов. Бончара, т-ка Марія Миронюк від відділу С. М., дякуючи за його щиру працю як інструктора в Секції Молоді. Від Жін відділу пращала т-ка Я. Стефанська, від всіх орґанізацій тов. Н. Демянчук, а від К.П.К. тов. Й. Кушнір. Тов. Кушнір переповів діяльність Бончара, при чому також згадав про місяць листопад, в якому припадає кампанія преси для наших робітничих часописів. На його заклик присутні зложили на пресу $18.25.

Тов. Бончар у своїй короткій промові подякував присутним за їхні привітні промови, заявляючи, що й надалі буде старатися щиро працювати на користь робітничих орґанізацій.

Забава закінчилася в 6 год. вечером. Того самого вечера відіграно представлення п. н. "Хто не ризикує", а другого дня в 12 год. в полудне виїхав тов. В. Бончар поїздом до Торолд. *Робкор.*

Савт Поркюпайн, Онт.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ

ВІДДІЛУ Р.З.Т. У ВІННІПЕГУ

— відбудуться —

В ЧЕТВЕР, 5. ГРУДНЯ

В ГОДИНІ 8-МУ ВЕЧЕРОМ

Це є послідні збори в цьому році і тому кожний член і членкиня повинні прийти і вирівнати свої місячні вкладки та приютове оподаткування. Хто не вирівнає всіх оподаткувань за цей рік, то місячних вкладок за січень не будеться принимати.

Місячні вкладки приниматиметься від години 7.30 вечером.

СТІННИЙ КАЛЄНДАР НА 1930 РІК

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКА КНИГАРНЯ У ВІННІПЕГУ отримала на днях більшу кількість українських стінних календарів. Цей календар, який книгарня отримала, є дійсно артистично викінчений. Величина його є 14X18 цалів. Малюнок собою представляє гарно прибраїв, ріжними прекрасними українськими вишиванками, хату, між якими стоїть гарно убрана в українськім строю молода дівчина. Через вікно в хаті видно прекрасний краєвид українського села, сусідну хату та дівчину коло неї, що годує гуси, кури, качки та інший дріб. В долині на цім малюнку є причіплений малий українсько-англійський календаріюм. Самий малюнок є в горі і на долині змінений гарними бляшками.

Цей "календар вишиваний" буде кожному не тільки прикрасою в його хаті, але також підручником для вистав та вишивання.

Спеціяльно рекомендуємо його відділам ТУРФДім, а головно їхнім школам вишивок, а дальше всім тим, хто любується в гарних малюнках. Цей малюнок можна вбрати в рамці і мати першої кляси образок з него, який може бути прикрасою в хаті довгі роки.

Книгарня заплатила дорого за цей календар і зараз його продає так: **1 календар—35ц., 3—$1.00, 10—$3.25, 25—$8.00, а 100 календарів за $30.00.** Хто скорше замовить, той зможе дістати замовлення в цілости. Наклад календара малий і треба спішитися з замовленями.

ЗАМОВЛЕННЯ РАЗОМ З ГРІШИМИ ЗАСИЛАЙТЕ НА АДРЕСУ:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

600 SELKIRK AVE. — — — WINNIPEG, MAN.

М. КОЦЮБИНСЬКИЙ

ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ

(Продовження)

Прокинувшись вночі, Иван наслухав і, здавалося, чув, як лагідний голос питає маржинку: —"Ци ти, худібко, наїджена, напоєна добре? Ци сокотить тебе газда?"—Радісно блеяли вівці, веселим риком обзивались корови—газда доглядає їх добре, сумлінно, поїть, годує і навіть нині вичесав шерсть. Тепер пан-біг напевно обдарує його новим приплодом.

І бог давав приплід. Овечки мирно котились, чинили ягнички, корови щасливо уполоджались.

Палагна вічно заклопотана була своїм ворожінням. Палила поміж маржиною ватру, аби вона була світуча, красна, як боже світло, аби до неї не мав приступу злий. Вона робила, що тільки знала, аби худоба була така тиха, як корінь в землі, така маншиста, як у потоці вода. Вона так ніжно промовляла до неї:

— Ти меш годувати мене і мого газду, а я тебе буду шанувати, щоб ти легко спала, щобис рідко рикала, щоби тебе чередінниця не пізнала, де ти ночувала, де ти стояла, щоби тебе хто не урік...

Так ішло життя, худоб'яче й людське, що зливались докупи, як два джерельця у горах в один потік.

Завтра велике свято. Теплий Юрій одбирає од холодного Дмитра ключі світові, щоб править землею. Повні води, на яких плава земля, піднесуть її вище до сонця, Юрій закосичить ліси і царинки, вівця ме обростати у вовну, як літом земля травою, а сінокоси спічнуть од худібки, заростаючи велико зелом. Завтра—весна, день радости й сонця, а вже сьогодні гори цвітуть вогнями, і синій дим загортає смереки прозорим серпанком. А коли сонце знизилось, одцвіли ватри, і дими одлетіли у небо, радісним риком обізвалась худоба, перегнана через жар, аби була остра у літі, як тота ватра, аби множилась так, як намноживсь од вогню попіл.

Пізно обляглись перед Юрієм люди, хоч рано мали вставати.

Палагна збудилась, як тільки почало дніти. "Чи ще не рано?"—подумала вголос, але зараз згадала, що нині свято і треба йти на царинку. Одкинула теплий ліжник і встала на ноги. Иван ще спав, піч позіхала в кутку чорним отвором пащі, а під нею сумно бринів свіркун. Палагна розщібнула сорочку, скинула з себе, постояла гола посеред хати і, боязко озираючись на Ивана, пішла до дверей. Скрипнули двері, і ранішній холод обняв її тіло. Гори ще спали. Спали ще смерекові ліси, як ченці строгі, посірілі за ніч царинки і сиві шпилі, що розпливались в тумані. Холодна мрич підіймалась з долини та простягала білі мохнаті лаби до чорних смерек, а під блідим ще небом оповідав свій сон Черемош.

Палагна ступала по мокрих травах і злегка тремтіла в ранішнім холодку. Вона була певна, що ніхто її не побачить, а якби й побачив, то що? Звісно, шкода було б, якби пропало її ворожіння. Іншої думки в неї не було. На Благовіщення ще вона закопала у муравлисько сіль, булку й намисто, і нині треба було все те звідти дістати. Помалу звикала до зимна. Її туге тіло, що не знало ще материнства, свобідно і гордо пливло в молодих травах царинки, таке рожеве і свіже, як позолочена хмара, переповнена теплим весняним дощем. Нарешті спинилась під буком. Але перше, ніж розкопать муравлисько, вона підняла вгору руки і потяглась смачно всім тілом, хруснувши кісточками. І враз почула, що тратить силу. Щось їй недобре. Опустила безвладно руки, глянула перед себе і раптом впірнула в чорну вогнисту безодню, що не пускала її від себе.

Юра мольфар стояв по той бік вориння і дивився на неї.

Вона хотіла крикнуть на нього—і не могла. Хотіла закрити груди руками—й не мала сили їх зняти. Намагалась втекти—і вросла в землю. Стояла безсила, сливе зомліла і уперто дивилась у дві чорні жаринки, що випили з неї всю силу.

Врешті в ній ворухнулась злість. Пропало ціле ворожіння! Палагна зробила над собою зусилля, щоб підняти ту злість, і сердито обізвалась до нього:

— Чого вилупив баньки? не видів?

Не спускаючи з неї очей, якими скував її всю, Юра блимнув зубами:

— Такої, як ви, Палагно, біг-ме не видів.

І закинув ногу через вориннє.

Вона бачила добре, як плили до неї ті дві жаринки, що спопелили їй волю, а все ж стояла, нездатна поворохнутись чи то в солодкім, чи то в жахливім чеканню.

Він був уже близько. Бачила мережані шва кептара... блискучі зуби в отворі рота... напівпідняту руку... Тепло його тіла зблизька війнуло на неї, а вона все ще стояла.

І аж коли залізні пальці стиснули їй руку та потягли до себе, вона з криком шарпнулась і побігла до хати.

Мольфар стояв, роздуваючи ніздрі, і дивився услід, як біле Палагниие тіло вигиналось на травах, мов ґаби з Черемоші.

Потому, коли Палагна вже щезла, він переліз знову вориннє і знов почав розсівать по царинці попіл од учорашньої ватри, аби корови та вівці, що будуть тут пастись, пишно плодились, щоб кожна ягничка чинила по двоє...

Палагна прибігла додому лиха. Добре, що хоч Иван нічого не бачив. Ну, і сусідонько файний, смага б ті взяла! Не мав коли приступитись до неї... Ігій на тебе!.. А що ворожіння пропало—то вже пропало... Вагалась, чи казати про Юру-Иванові, чи дати спокій. Ще бійка готова вийти з того та сварка, а з мольфарем лиш зачепись... От було дати в лице та й вже...

(Далі буде.)

Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої ґазети в Канаді — "Українських Робітничих Вістей"!

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Й ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" одинокий український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: $4.00 на рік, $2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" одинокий дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: $2.00 на рік, $1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" одинокий журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: $1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"СВІТ МОЛОДІ" одинокий журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повищі часописи й журнали посилайте або на імя кожного часопису зокрема, або на імя й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N Ltd.

Cor. Pritchard & McGregor St., Winnipeg, Man.